

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"א 62945-03-16
ע"א 37655-03-16

בפני: כב' השופט אריאל ואגו

מירי קופיטו
ע"י ב"כ עו"ד צ. גלמן וד. אזולאי - רגב

המערערת:
(מערערת בע"א 62945-03-16
המשיבה בע"א 37655-03-16)

נגד

1. ערב ערב באילת (1984) בע"מ
2. ראובן זלץ
3. עו"ד רותם נועם
4. מירב לוי דיאמנט
ע"י עוה"ד ט. ליבליך

המשיבים:
(המשיבים בע"א 62945-03-16
המערערים בע"א 37655-03-16)

פסק דין

לפני שני ערעורים, שהדיון בהם אוחד, ואשר הוגשו על פסק דינו של בימ"ש השלום באילת (כב' השופטת ש. שטרית), שניתן ביום 14/2/16 בת"א 12318-02-12.

התביעה הוגשה ע"י המערערת בע"א 62945-03-16, הגב' מירי קופיטו (להלן גם "הגב' קופיטו"), כנגד המשיבים (המערערים בע"א 37655-03-16), ועניינה-תביעה לפיצויים ולצווי עשה, לפי חוק איסור לשון הרע תשכ"ה-1965 (להלן "החוק").

גב' קופיטו הינה, והייתה בעת הרלוונטית, שלהי 2011, מנהלת האגף לחינוך יסודי בעיריית אילת. המשיבים הם, לפי הסדר, חברה פרטית המפעילה עיתון מקומי באילת, מזה עשרות שנים, ששמו "ערב ערב באילת" (להלן: "העיתון"), וכן - עורך העיתון דאז, מנכ"ל העיתון, וכתבת שעבדה אותה עת בעיתון.

ככל שאתייחס לעיתון ולבעלי התפקידים הללו קולקטיבית, הם יכונן, לשם היעילות, "המשיבים".

עילת התביעה הייתה בכך, שביום 1.12.11, פורסמה בעיתון, ובאתר האינטרנט שלו, כתבה, פרי עטה של המשיבה 4, גב' לוי-דיאמנט, שכותרתה אומנם שונה בעיתון ובאתר, אך תכניה זהים, ותמציתה בכך, שהגברת קופיטו ניצלה את מעמדה ותפקידה, ותוך עקיפת נהלים וסמכויות, הביאה לשינוי החלטה פדגוגית של הנהלת בית הספר התיכון "בגין" ולפיה - אין להוציא את בנה לטיול של שכבות י"א בעיר, פרויקט שכונה "מסע ישראלי". כותרת הכתבה בעיתון הייתה "הורים זועמים: מנהלת אגף החינוך בעירייה פעלה על מנת להוציא את בנה למסע ישראלי", וכותרת הכתבה באינטרנט הייתה "הבן של מנהלת אגף החינוך בעירייה שווה יותר?"

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופט אריאל ואגו

ע"א 62945-03-16

ע"א 37655-03-16

1 מהפרסומים הללו עלה, כי לאחר שהנהלת בית הספר החליטה, שהבן לא ישתתף בטיול, כפי שגם
2 הוחלט לגבי תלמידים אחרים, ניסתה גב' קופיטו לשנות את רוע הגזירה אצל הנהלת ביה"ס התיכון,
3 אולם, משנענתה בשלילה, פנתה, בצורה לא ראויה, ותוך ניצול מעמדה, למפקחת על בתי הספר העל
4 יסודיים בדרום, גב' רחל אניסמן (להלן: "**המפקחת**"), והביאה לביטול החלטת ההנהלה. פועל יוצא -
5 בנה של גב' קופיטו הורשה להשתתף בטיול, ואילו תלמידים אחרים, שאף הוריהם ביקשו לשנות
6 ההחלטה בעניינם וכשלו, נותרו בבית.

7
8 בתביעת הגב' קופיטו, שהתבררה בבימ"ש השלום, נטען, כי הכתבה (הן בעתון המודפס והן באתר)
9 דן, מהווה פרסום של לשון הרע עליה, וכי מדובר בדבר כזב ועלילה, שגרם לה נזק רב. בנוסף -
10 המשיב 3, שהוא גם עורך העיתון, פרסם תגובת אישית לכתבה באינטרנט ובה נאמר כי "**באילתית**
11 **קוראים לזה שכונה**". אף בבטוי זה ראתה הגב' קופיטו משום השמצה ברבים. בשל כל אלה,
12 התבקשו פיצויים בסכום של 200,000 ₪, וכן סעדים נלווים, כמו צווי עשה לפרסום תיקון והכחשה
13 בעיתון ובאתר האינטרנט שלו, הסרת הפרסום מהאתר, הוצאות לדוגמא והוצאות עונשיות, ועוד.
14 המשיבים, מצידם, טענו, כי מדובר בפרסומים שנעשו בתום לב, מתוך חובה חברתית ומוסרית של
15 העיתון כלפי קוראיו, וכי האמור שם היה נכון, נבדק טרם הפרסום, והדברים נוסחו בלשון מתונה
16 וזהירה, תוך ביקורת הוגנת ועניינית בלבד, וכי אין מדובר, בנסיבות העניין, בהוצאת לשון הרע כלל
17 ועיקר. פורטו ונטענו ההגנות השונות, המנויות בחוק, והמשיבים טענו להתקיימותם.

18
19 לאחר שמיעת הראיות בתיק, ועיון בסיכומי הצדדים, ביחס לשאלות העובדה והמשפט, שהיו שנויות
20 במחלוקת, נפסק, בפסק הדין נשוא הערעורים, כי הפרסומים, בנסיבות עשייתם, מהווים לשון הרע
21 על גב' קופיטו, ונדחו טענות ההגנה של המשיבים, לרבות אלה שמכוח סעיפים 14-15 בחוק,
22 והמשיבים חויבו בפיצוי הגב' קופיטו, בגין נזק שהוגדר "לא ממוני", בסכום של 30,000 ₪, וכן -
23 בפיצוי, ללא הוכחת נזק, מכוח **סעיף 7 א (ב)** לחוק, בסכום של 50,000 ₪, ובנוסף, הוטל עליהם
24 לשאת בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד, לטובת התובעת, בסכום של 30,000 ₪. כמו כן - הוטל על
25 המשיבים לפרסם את עיקרי פסק הדין בעיתון, ובאתר האינטרנט.

26
27 את קביעותיו ונימוקיו המרכזיים של בימ"ש השלום, לאשר נפסק, ניתן לתמצת בנקודות הבאות:
28 הפרסומים היוו הוצאת לשון הרע על גב' קופיטו, באשר, הן כאדם מן הישוב והן כאשת ציבור,
29 הדברים מציירים אותה באור שלילי, של מי שמשתמשת לרעה במעמדה ובעיסוקה הציבורי, וכמי
30 שפועלת בניגוד לכללי מינהל תקין, לצורך רווח אישי, ובעיני קורא סביר, היא נראית כלא ראויה
31 לאמון, וכלוקה בטוהר המידות. על כן - נתונה היא להשפלה וביזוי, נפגע שמה הטוב, ואמינותה
32 ומקצועיותה כעובדת בכירה באגף החינוך של העירייה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופט אריאל ואגו

ע"א 62945-03-16

ע"א 37655-03-16

1 הגנת האמת בפרסום, לה טענו המשיבים, נדחתה, לאחר דיון מעמיק ומפורט בראיות שבאו לפני
2 בית המשפט. נקבע, שפניית גב' קופיטו לד"ר דרורי גניאל, האחראי על החינוך העל יסודי, ואח"כ
3 פנייתה הטלפונית למפקחת, נעשו לאחר מיצוי כל האפשרויות מול הצוות הפדגוגי והנהלת בית
4 הספר, בנסיבות שבהן אלה לא הותירו לה זמן לפעול בדרכים אחרות, משום שניתן לה נימוק לא
5 מדויק, לגבי הסיבה האמתית למניעת השתתפות הבן בטיול, וזו הוסתרה ממנה (הפרטים המדויקים
6 אינם רלוונטיים להכרעה, ואין מקום לפגוע עוד בצנעת הפרט של בן המערערת). הטעמים, שעמדו
7 ביסוד סירוב בית הספר להוציא תלמידים אחרים למסע, היו שונים מאלה הרלוונטיים לבנה, ועל כן,
8 משהחלטה בעניינה דווקא נהפכה, היה לכך הצדק, ואין מדובר ביחס מועדף ופסול שניתן לה. גב'
9 קופיטו, לאחר שניסתה למצות כל הליך אחר, ופעלה בצורה סבירה וכמצופה מכל הורה מסור
10 ואחראי, פנתה לד"ר גניאל, אולם, גם הוא לא הצליח להביא לשינוי החלטת ההנהלה. בפנייה זו לא
11 נמצא כל דופי. לאחר מכן, כאשר נותרו רק יומיים (שחלו בסופ"ש) עד הטיול, פנתה גב' קופיטו,
12 טלפונית, למפקחת, וזו הפניה שהמשיבים ראו בה עקיפת סמכות והתנהלות לא ראויה, באשר, נטען,
13 כי הופעל במהלכה לחץ לא הוגן מצידה, על המפקחת. ביהמ"ש התייחס לכך, שהגם שהעידו עדים
14 רבים במשפט, למרבה התמיהה, עדת המפתח הזו – המפקחת, שיכלה, אל-נכון, לספר מכלי ראשון,
15 האם הופעל עליה לחץ מטעם גב' קופיטו, לא הוזמנה לעדות כלל. מהראיות האחרות התברר,
16 שהשיחה עם המפקחת כלל לא יכלה להביא לשינוי ההחלטה ביחס לבן, מהסיבה הפשוטה, שעוד
17 קודם לכן, ד"ר גניאל, שמצא ממש בטיעוני גב' קופיטו, פנה אליה, והיא הייתה מעורה בעניין,
18 והחליטה לשנות את החלטת בית הספר. משמע – השינוי נעשה עוד קודם לשיחת האם, ולא היתה
19 סיבה להפעיל עוד לחץ כלשהו. זאת ועוד – גב' קופיטו פנתה למפקחת, ככל אם אחרת, ואף
20 הבהירה, בתחילת השיחה, שמדובר בפניה על עניין אישי שלה, וביקשה הסכמת המפקחת להמשיך
21 ולדבר, הסכמה שניתנה. הוטעם, ברמה העובדתית, שגם ד"ר גניאל וגם המפקחת, אינם כפופים לגב'
22 קופיטו בתפקידיהם.

23
24 עוד נדחתה טענת המשיבים, שלפיה, מכל מקום, עומדת להם הגנה של "אמת לשעתה", בעקבות מה
25 שנפסק ב- ע"א 751/10, פלוני נ' אילנה דיין, ביחס לפרסום שהיה אמת, כפי שזו הייתה ידועה
26 בשעתו, הגם שלמים התברר אחרת. דחיית הטענה באה, לאחר קביעות עובדתיות בדבר העדר
27 בדיקה סבירה וזהירה של הפרטים, בזמן אמת, בידי העיתון, התעלמות מכוונת ממידע שהטיל ספק
28 בנכונות העובדות שהוצגו בכתבה, לרבות דברים ברורים שד"ר גניאל אמר, כשהתבקשה
29 התייחסותו, והצגת מסקנות החוטאות למציאות, כתוצאה מהתנהלות זו. על כן – גם מהרחבה
30 פסיקתית זו, של הגנת האמת בפרסום, אין המשיבים יכולים להיבנות.

31
32 נשללה הגנת תום הלב, על חלופותיה שבסעיף 15 לחוק, מנימוקים מפורטים שניתנו, ובהם, ובעיקר,
33 המחדלים מלנסות ולברר העובדות לאשורן קודם הפרסום, התעלמות ממידע אחר, שהיה בידי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופט אריאל ואנו

ע"א 62945-03-16

ע"א 37655-03-16

1 הכתבת בזמן אמת, כגון תוצרי שיחה שקוימה עם ד"ר גניאל, והרצון להזדרז בפרסום, במחיר של
2 קביעת עובדות, המוצגות כחד משמעיות, אך, שעונות בעצם על מסקנות אישיות של הכותב. דברים
3 אלה, כך נפסק, עלו כדי "עיתונאות לא אחראית" (פסקה 27 של פסה"ד).
4 אשר לקביעת הפיצוי ושיעורו – ביהמ"ש סבר, שיש לפסוק פיצוי על נזק לא ממוני שנגרם לגבי
5 קופיטו, בשל הוצאת לשון הרע עליה, בנוסף לפסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק, לפי סעיף 7 א (ב) של
6 החוק, כאשר, על הפיצוי בגין נזק ללא ממוני לא חלה הגבלת הסכום (של 50,000 ₪), המתייחסת
7 לפיצוי ללא הוכחת נזק. הסכום שביהמ"ש כימת בו את הנזק, בגין עוגמת הנפש שנגרמה לגבי
8 קופיטו ולבנה הקטין, בשים לב לנסיבות ובהן - שמדובר בעיתון המרכזי ורב התפוצה של העיר,
9 הועמד על 30,000 ₪. בנוסף – נפסק פיצוי, בגובה המרבי שניתן לפוסקו ללא הוכחת נזק, בסך של
10 50,000 ₪, אולם, משלא נמצא שהפרסום נעשה בכוונה לפגוע בתובעת, נדחתה בקשת הגבי' קופיטו
11 להכפיל את הסכום לפי סעיף 7 א (ג).
12

13 אלה, אם כן, בתמצית, הקביעות שבבסיס פסק הדין נשוא שני הערעורים.
14

15 ערעורה של הגבי' קופיטו נסב, בעיקר, על מיעוט הסכום שנפסק לטובתה, שהיה, במצטבר, וכאמור
16 - 80,000 ₪, ובטיעונים מפורטים וסדורים, ביקשו באי כוחה להראות, כי בנסיבות שהוכחו, ולרבות
17 בשל חוסר תום הלב של העיתון והרשלנות בבדיקת העובדות מצד המשיבים, ראוי היה לפסוק פיצוי
18 גבוה בהרבה, שבסופו של יום, צריך היה להגיע כדי סכום התביעה במלואו – 200,000 ₪. כמו כן,
19 מלינה הגבי' קופיטו על כך, שנשמט מפסק הדין הסעד, שעניינו חיוב המשיבים להסיר את הכתבה
20 הפוגעת מאתר האינטרנט. כמו כן, עתרה הגבי' קופיטו להגדלת חיוב המשיבים בהוצאות משפט
21 ושכ"ט, על מנת שאלה יועמדו על סכום ריאלי, של לפחות 90,000 ₪.
22

23 ערעורם של המשיבים, מנגד, משתרע כמעט על כל תג ואות ממה שנפסק בבימ"ש השלום. חלק הארי
24 של הערעור, והטיעונים בגדרו, יוחד להתמודדות עם ממצאי העובדה ועם המסקנות שהוסקו מהן.
25 מתבקשת קביעה, שלפיה הוכח, או לפחות לא הוזם, שעמדת המפקחת השתנתה רק לאחר השיחה
26 עם גבי' קופיטו, ובעקבות זה נהפכה החלטת הנהלת בית הספר, כאשר, המשיבים עומדים על כך,
27 שבעצם פניית גבי' קופיטו לד"ר גניאל ולמפקחת היה ניגוד עניינים אינהרנטי, וכי, אף אם מערך
28 העובדות שהם טענו לו, לא אומץ במלואו, הרי, מכל מקום, אסור היה לגבי' קופיטו להתערב בענייני
29 בנה כלל, במסגרת מערכת החינוך, והביקורת שנמתחה על עצם ההתנהלות, הייתה סבירה ומוצדקת.
30 על כן, המשיבים חפצים להפוך את פסק הדין קמא מיסודו, ולקבוע, שהעיתון, ויתר המשיבים, לא
31 הוציאו לשון הרע על הגבי' קופיטו, וכי חוסים הם תחת ההגנות שבחוק, ראש וראשונה- ההגנה
32 שעניינה אמת בפרסום, בד בבד עם העניין הציבורי שבו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופט אריאל ואגו

ע"א 62945-03-16

ע"א 37655-03-16

1 ביחס לגובה הפיצוי – מצביעים המשיבים על כך, שאין להלום מצב של כפל פיצוי, וכי בית המשפט
2 לא היה מוסמך לפסוק גם פיצוי על נזק לא ממוני, שיתווסף על הפיצוי ללא הוכחת נזק, שכן, ניתן
3 לבחור רק באחד משני מסלולים אלה. נזק לא ממוני, לשיטה זו, הוא נזק הטעון הוכחה, ומעת
4 שתובע בוחר להוכיח נזקו ולקבל פיצוי על נזק מוכח, אין ניתן לפסוק עוד כל פיצוי לפי **סעיף 7 א (ב)**,
5 ולהיפך – אם עותר הוא לפיצוי ללא הוכחת נזק, וזה נפסק לו, נשללת ההיתכנות לקבלת פיצוי נוסף
6 בגין ראשי נזק מוכחים.

7
8 לאחר עיון בכתבי הטענות המפורטים שבפני – הודעות הערעור, עיקרי הטיעון, ונספחיהם, כמו גם
9 התעמקות בהשלמת הטיעון הכתובה שהוגשה מטעם הצדדים, בעקבות הדיון שהתקיים בפני, ביום
10 22.6.16, (ומשלא עלו יפה מגעים להסדר שנוהלו בעקבות ישיבה זו), נחה דעתי, שמהטעמים
11 שאפרט, דין ערעורה של הגב' קופיטו להידחות (פרט לנקודה בודדת, ולמעשה- מוסכמת), ודין
12 ערעורם של המשיבים להתקבל בחלקו, זה הנוגע לגובה הפיצוי, ולהידחות, מכל וכל, בנוגע לחבות
13 המהותית שהוטלה עליהם וביחס לדחיית טענות ההגנה שלהם.

14
15 ערעורם של המשיבים, הגם שנעשה ניסיון לעטפו באצטלה של טיעונים משפטיים, הינו, רובו ככולו,
16 "עובדתי טהור" ומיוסד על התמודדות עם ממצאי עובדה והתרשמות מובהקים, שנעשו על ידי
17 הערכאה הדיונית, ושהם ממעטת ערכאת הערעור להתערב. המקרה הנדון אינו חריג מהיבט זה.
18 נעשתה, על ידי בימ"ש השלום, מלאכה סדורה ויסודית, של ניתוח העדויות והערכתן, תוך מתן
19 משקל מתאים לכל ראיה, וכאשר הדברים מפורטים ומנומקים היטב. כך הוא, הן לגבי התשתית
20 העובדתית המתייחסת לקביעות הליבה, בדבר מה שהתרחש קודם לשינוי החלטת בית הספר,
21 ובמישור היות הפרסום אמת, ככלל, או לשעתו, והן לגבי התשתית הנדרשת להכרעה בתחולת
22 ההגנות העומדות לנתבע לפי החוק. אף במסקנות שהוסקו על יסוד הקביעות העובדתיות,
23 המבוססות כדבעי, לא מצאתי כל מקום להתערבות בימ"ש זה, כערכאת ערעור, ומסקנות אלה
24 סבירות, ואף מתבקשות, בנסיבות העניין, ומוצדקות הן לגופן.

25 בכל אלה, דין הערעור להידחות, מכוחה של תקנה **460 (ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד**
26 **1984** באשר, אין מקום לדחות את הממצאים העובדתיים, אלה תומכים במסקנה המשפטית, ואין
27 לגלות בהכרעה טעות שבחוק.

28
29 מצאתי לנכון, עם זאת, למקד ולהבהיר, שבסופו של יום, הנקודה העובדתית הקריטית, שתביעת
30 הדיבה דגן סמכה עליה את עילתה, נגעה בעיקר להתנהלות, מצד הגב' קופיטו, ובממשק שלה עם
31 המפקחת, אשר, כנטען, הביאו לשנוי ההחלטה בעניינו של הבן. כלומר- האם הופעל לחץ לא ראוי
32 מצידה, והאם פנייתה היתה נגועה בשמוש לרעה בתפקידה ובמשרתה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופט אריאל ואגו

ע"א 62945-03-16

ע"א 37655-03-16

1 בזיקה לכך-ראוי להתבונן על ה-י"ש הראייתי" אל מול ה"אין הראייתי", כפי שמצאו ביטוי במהלך
2 המשפט.

3 עדותו של ד"ר גניאל, שכיהן כמשנה למנכ"ל העירייה, ראש מנהל שח"ק, והאחראי על החינוך העל-
4 יסודי, ביססה, נחרצות, את הנרטיב, שלפיו, הוא זה, שלאחר שהשתכנע בצדקת עמדתה של גב'
5 קופיטו, ובדבר הטעות שנפלה אצל הנהלת ביה"ס בעניין הבן, פנה למפקחת, גב' אניסמן, והודיעה,
6 שאינו יכול להגן על החלטה זו, בהעדר כל נימוק חינוכי-פדגוגי, להצדיק החלטת אי הוצאת הבן
7 לטיול. המפקחת הסכימה אתו, והבהירה, שאם ביה"ס לא יחזור בו, היא תיאלץ להפעיל את
8 סמכותה ולחייב הוצאת הנער לטיול, כפי שלבסוף אירע, וכל זה – בשיחה שהתקיימה עוד טרם שגב'
9 קופיטו שוחחה עם המפקחת. לא כל שכן, היה זה, טרם שגב' קופיטו יכלה בכלל להפעיל לחץ
10 כלשהו, פסול או אחר, על אותה מפקחת (ויוטעם) – הפרסומים אינם מייחסים לגב' קופיטו התנהלות
11 לא ראויה בפנייתה לד"ר גניאל, אלא, אך ורק, לגבי שיחתה עם המפקחת והניצול הנטען של מעמדה
12 בגדר בפניה זו). אמנם, בתצהיר עדות ראשית שהוגש מטעמו, במסגרת ראיות התובעת דשם, פירט
13 ד"ר גניאל עובדות אלה בצורה נחרצת יותר, מאשר בחקירתו הנגדית (פרוט' מ-10.11.13 עמ' 47),
14 שם, לא היה בטוח שהמפקחת אמרה לו, כבר בשיחה, שהיא עומדת להפוך את החלטת ביה"ס,
15 ואישר, שאולי נודע לו על כך בדיעבד, אולם, הוא שב והעיד, שהביא לידיעתה את התרשמותו
16 שההחלטה אינה שקולה דיה והותיר בידה את המשך הטיפול. בכל מקרה – ללא קשר עם לחץ
17 כלשהו מטעם גב' קופיטו.

18
19 אל מול עדות פוזיטיבית זו, בצד ה"י"ש ראייתי", בולט לעין אותו חסר ראייתי, בדמות אי העדת
20 המפקחת, מטעמה של גב' קופיטו, כאשר, זו יכלה להיות העדות הראשונה במעלה, ללא השערות
21 ו"מתווכים", אודות השתלשלות הדברים מבחינתה, כיצד התנהלה השיחה בינה לבין הגב' קופיטו,
22 האמנם נעשה ניסיון להפעיל עליה לחץ, כיצד ובאיזה עיתוי גיבשה המפקחת את החלטתה להתערב
23 בשיקולי ביה"ס, ולכפות הוצאת הבן לטיול, ומה היה משקל עמדתו של ד"ר גניאל ודבריו (שהם –
24 ללא ספק, דברים לגיטימיים שהיה על המפקחת להביא בחשבון ומותר היה לה לעשות זאת), אל מול
25 חלקה היחסי, אם בכלל, של הגב' קופיטו, בתהליך גיבוש עמדתה שלה – של המפקחת. לא ניתן
26 הסבר סביר למחדל זה, שבאי העדת המפקחת, ואין ניתן לבוא בטרזניה כלשהי, לבימ"ש השלום,
27 אשר השתית את ממצאיו ומסקנותיו על הראיות כפי שבאו בפניו. בכלל זה- עדותה של הגב' קופיטו
28 עצמה, שאוששה וזכתה לתימוכין כבדי משקל, בעדותו של ד"ר גניאל.

29
30 הנה כי כן, קביעותיו המרכזיות והכרעותיו של בימ"ש השלום, במרבית מה שנפסק, מבוססות היטב,
31 מוצדקות לגופן, ומכל היבט – אין להתערב בהן.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופט אריאל ואגו

ע"א 62945-03-16

ע"א 37655-03-16

1 ברם, באשר לטענת המשיבים על כי נוצר "כפל פיצוי", בפסיקת נזק לא ממוני, לצד פיצוי ללא
2 הוכחת נזק, הדין עמם, ויש לקבל הערעור בנקודה זו.

3
4 כפי שנפסק בע"א (ת"א) 29415-06-12 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' עודד קאשי (פס"ד מיום
5 22.1.14, מפי כב' השופט ח. ברנר בהסכמת חברי המותב, השופטים ס.ג. י. שנלר וק. ורדי):

6
7 "ממילא, כאשר בית המשפט קמא פסק באופן מצטבר, בגין פרסום לשון הרע, גם
8 פיצוי סטטוטורי וגם פיצוי בגין נזק בעין, הוא עשה כן מתוך הנחה שהדבר אפשרי לפי
9 החוק. דא עקא, עסקינן במסלולים חלופיים לפי החוק ולא במסלולים מצטברים. פיצוי
10 ללא הוכחת נזק לפי ס' 7 לחוק איננו קנס, אלא הוא נועד לפצות את הנפגע בגין נזקיו,
11 בסכום קבוע וידוע מראש, גם מבלי שהנפגע יידרש להוכיח את שיעורו של הנזק. שעה
12 שהנפגע טרח והוכיח את נזקו בעין, רשאי בית המשפט לעשות אחת משתיים: או לפסוק
13 את הפיצוי בגין הנזק שהוכח בעין, או לפסוק את הפיצוי הסטטוטורי. אין הוא רשאי
14 לפסוק את שני הסכומים הללו באופן מצטבר, שאם לא כן, עסקינן בכפל פיצוי"

15
16 לדברים אלה – אצרף דעתי, בכל הכבוד, ואף לעמדתי, נפלה שגגה, משנפסק כפל הפיצוי האמור
17 בענייננו.

18
19 בטיעוני הגב' קופיטו, ומשבאי כוחה מודעים, ככל הנראה, אף הם לטעות זו, מנסים הם לטעון,
20 שמדובר "בעניין סמנטי", באשר, ביהמ"ש התכוון לפסוק סכום מסוים, שנראה לו הולם וראוי
21 בכללותו, כמשקף גובה הנזק והפיצוי המגיע, ואזי, הפיצול בהגדרת כל סכום, וסווגו, הוא בעצם
22 מלאכותי. לשיטה זו, אין להתערב בסכום, אלא להיפך – להגדילו, תוך קבלת הערעור במישור זה,
23 ויש לייחס את כל הסכום (העולה על מה שניתן לפסוק ללא הוכחת נזק) לראשי נזק אחרים, שנתבעו,
24 ושלטעמה של המערערת גב' קופיטו – גם הוכחו לאור הצטברות הנסיבות.

25
26 לא אוכל לקבל קו טיעון זה. משביהמ"ש דן ופסק את הסכומים הרלבנטיים, בשני פרקים נפרדים,
27 העוסקים במאטריות שונות, ומשנמצא שמדובר בכפילות, שאינה ניתנת להיעשות, וכי צריך היה
28 "לבחור" בין אחד מהשניים, אין מנוס מביטול פסיקת הפיצוי, שהוא בסכום הנמוך יותר, ושעניינו
29 נזק לא ממוני, ומהותרת הפיצוי ללא הוכחת נזק, בלבד, על כנו, בסכום- המקסימלי- שנפסק.

30
31 איני סבור, שיש מקום להתערב בגובה הפיצוי ולהגדילו, כפי טענת הגב' קופיטו, אפילו אחרי שזה
32 הוקטן, פועל יוצא מהקביעה שלעיל, בדבר כפל הפיצוי שנוצר. עם כל ההבנה לראייתה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' השופט אריאל ואנו

ע"א 62945-03-16

ע"א 37655-03-16

הסובייקטיבית של הגב' קופיטו, באשר לממדי הפגיעה והנזק שהיא חוותה, כתוצאה מלשון הרע שהוצאה עליה, נדמה, שהסכום של 50,000 ₪ משקף נכונה את הפיצוי הראוי, בשים לב למכלול הנסיבות, ולכך, שבסופו של יום, אין מדובר בהשמצות או בדברי בלע במדרג גבוה ופוגעני במיוחד, ביחס לאופיין וחומרתן של התבטאויות העולות כדי לשון הרע, והמתפרסמות, למרבה הצער, חדשות לבקרים, ואף הפכו למאפיין, לא חיובי, של השיח הציבורי והתקשורתי, הנוהג במקומותינו. לטעמי, קביעת רף פיצוי גבוה ומשמעותי, בהיקפים שהמערערת טוענת כי יש לפסוק בעניינה, ראוי ליישם במקרים קשים וחמורים מזה שלפנינו, ושוב, בלי להקל ראש בתחושותיה של הגב' קופיטו ובפגיעה שהיא חוותה.

משום כך – אני רואה לדחות את ערעורה של הגב' קופיטו, באשר לגובה הפיצוי.

יש ממש, עם זאת, ברכיב הערעור, מטעמה, שנדמה כי אף אינו במחלוקת, ולפיו - יש להורות על הסרת הכתבה שפורסמה, במקביל, באתר האינטרנט של העיתון, ככל שהדבר טרם בוצע, ובמובן זה – יתוקן פסק הדין קמא ותיווסף הוראה זו, לביצוע מיידי.

כמו כן – איני נעתר לערעורה של הגב' קופיטו בסוגיית ההוצאות. הסכום שנפסק הולם וראוי, ועל כל פנים, אינו כזה המצדיק התערבות ערעורית, גם אם, כמו בהרבה מקרים, ההוצאות הריאליות שבעל הדין הוציא, עולות בפועל על מה שנפסק לטובתו במשפט. די בכך, שהגם הקטנת גובה הפיצוי, לפי האמור, תיוותר ההכרעה בעניין ההוצאות, שהושתו על המשיבים, על כנה, ללא שינוי.

התוצאה, לאור האמור לעיל, בשני הערעורים היא כדלקמן:

1. הערעור מטעמה של הגב' קופיטו, ע"א 62945-03-16 – נדחה, מלבד הוספת הוראה, בפס"ד של בימ"ש השלום, ולפיה יש להסיר את הפרסום הנדון מאתר האינטרנט של העיתון.

2. הערעור מטעמם של העיתון ויתר המערערים בע"א 37655-03-16 – נדחה, באשר לחבות ולחלות ההגנות נשוא החוק, ומתקבל, באשר לגובה הפיצוי, שהמערערים הללו חויבו בו, באופן שמבוטל הפיצוי שנפסק בגין נזק לא ממוני, בסכום של 30,000 ₪.

3. יתר האמור בפסה"ד קמא, וההוראות בגדרו, נותר על כנו.

בשים לב לתוצאה וליתר הנסיבות, והגם שערעורו של העיתון התקבל חלקית, בלבד ומנגד – בחלקיו המהותיים ולעניין החבות – נדחה, ואילו ערעורה של הגב' קופיטו נדחה (למעט בעניין הסרת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"א 62945-03-16
ע"א 37655-03-16

בפני: כב' השופט אריאל ואגו

הפרסום מאתר האינטרנט), תחויב היא בהוצאות ובשכ"ט עו"ד בערעורים שנדונו במאוחד, בסכום מידתי ומתון, עד כדי סמלי כמעט, של 5000 ₪.

מתוך העירבון שהופקד בע"א 62945-03-16, יש להעביר הסך 5000 ₪ למשיבים שם, באמצעות בא כוחם, ואת היתרה להחזיר למערערת, באמצעות בא כוחה, ואת העירבון שהופקד בע"א 3765-03-16, יש להשיב למערערים דשם, באמצעות בא כוחם.

ניתן היום, י"ז אלול תשע"ו, 20 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.

אריאל ואגו, שופט